

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/70/2024
Identifikačné číslo spisu:	3123207938
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:3123207938.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne H. P. G., narodenej XX. Z. XXXX, A., P. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou v Trenčíne, Námestie sv. Anny 7269/20B, proti žalovanému O. E. G., narodenému XX. D.Ú. XXXX, A., B. XXX/XX, o zákaz priblíženia sa a iné, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/43/2023, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. decembra 2023 sp. zn. 27Co/101/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 12. septembra 2023 č. k. 12C/43/2023-56 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil I. nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov, okrem realizácie spoločných procesných úkonov súdu v priestoroch budovy súdu alebo akýchkoľvek iných procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených na dobu vykonávania týchto procesných úkonov; II. nevstupovať na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne, zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. A. a to na C KN parc. č. 872 - zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 380 m², na C KN parc. č. 873 - záhrada s výmerou 376 m² a do rodinného domu so súp. č. XXX, postaveného na C KN parc. č. 872 až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/43/2023 (ďalej tiež len „vec sama“); III. zdržať sa vyhotovovania zvukových, obrazových aj zvukovo-obrazových záznamov žalovanej bez jej súhlasu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a IV. zdržať sa kontaktovania žalovanej prostredníctvom SMS správ, MMS správ, sociálnych sietí, mobilných aplikácií, mailov a telefonátov, tu takisto až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Právne rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. e), f), g) a h) a § 330 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej tiež len „CSP“) a § 11 a § 12 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Vecne mal za to,

že žalobkyňa osvedčila najzákladnejšie skutočnosti, a to existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, existenciu jej nároku na ochranu jej osobnosti i majetku, porušenie jej práva na ochranu jej osobnosti a dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatoval, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené tak, ako uviedla žalobkyňa a konanie o ochranu osobnosti žalobkyne proti žalovanému, vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 19C/52/2020 bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. S odkazom na vyššie uvedené nariadil neodkladné opatrenie v rozsahu požadovanom žalobkyňou. Dodal tiež, že nariadeným neodkladným opatrením nedôjde k neobmedzenému zásahu do práv žiadnej zo strán sporu, ani stranám sporu nevznikne žiadna škoda či ujma, ani neodstrániteľný stav, ale naopak, predíde sa vzniku novej škody, možným fyzickým útokom a bude dočasne zabezpečená ochrana práva žalobkyne na jej súkromie, osobnosti, života, zdravia a ľudskej dôstojnosti.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej tiež len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) uznesením z 19. decembra 2023 sp. zn. 27Co/101/2023 na odvolanie žalovaného uznesenie súdu prvej inštancie zhora (v spojení s opravným uznesením z 28. septembra 2023 č. k. 12C/43/2023-66, ktorým došlo k čiastočnej oprave poučenia) vo výroku I. podľa § 387 ods. 1 CSP aj za použitia § 388 rovnakého zákona potvrdil s výnimkou vzdialenosti, na ktorú sa žalovaný nesmie k žalobkyni priblížiť (ktorú zmenil na 10 metrov) a vo zvyšku (vo výrokoch II., III. a IV.) uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto rozsahu zamietol.

3. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie nezistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav, a zo zistených skutočností nevyvodil ani celkom správny právny záver. Odvolací súd zopakoval dokazovanie, vypočul strany sporu a oboznámil sa s listinami, ktoré boli predložené stranami sporu v priebehu celého konania. Zároveň zbral do úvahy súhlas žalovaného s pojednávaním napriek tomu, že prevzal predvolanie na pojednávanie až 25. septembra 2023. Konštatoval, že i podľa jeho názoru žalobkyňa osvedčila základné skutočnosti pre záver o nevyhnutnosti úpravy pomerov neodkladným opatrením, avšak len v časti zákazu priblíženia (s už vyššie spomenutou korekciou vzdialenosti), neboli však splnené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia aj vo zvyšku.

4. Proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej tiež len „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzovala z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) a c) CSP, navrhujúc napádané uznesenie zmeniť v časti výroku IV. uznesenia okresného súdu tak, že žalovanému bude uložené aj zdržať sa jej kontaktovania prostredníctvom SMS správ, MMS správ, sociálnych sietí, mobilných aplikácií, mailov a telefonátov až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Namietala, že odvolací súd sa vôbec nezaoberal predloženými listinnými dôkazmi žalobkyne o počte, intenzite a časoch telefonátov žalovaného v počte 290 telefonátov za menej ako mesiac a počte a obsahu textových správ žalovaného voči žalobkyni. Navyše odvolací súd v odôvodnení svojho uznesenia poprel aj tú podľa žalobkyne preukázanú skutočnosť, že žalovaný nadmerne telefonicky obťažuje žalobkyňu, zisťuje si o nej informácie, ktoré nesúvisia s maloletou dcérou I., z čoho mala žalobkyňa pochopiteľne strach a obavy o svoj život, zdravie a integritu. K nesprávnemu právnemu posúdeniu (s výnimkou formálneho odôvodneniu dovolania aj týmto dovolacím dôvodom) nič bližšie neuviedla.

5. Žalovaný navrhol dovolanie odmietnuť. S poukazom na jeho odvolanie proti neodkladnému opatreniu a následnému rozhodnutiu odvolacieho súdu v súlade s ním sa s týmto stotožňuje (okrem zákazu priblíženia na menej ako 10 m). Navrhol tiež zrušenie rozhodnutia súdu o zákaze priblíženia, majúci za to, že žalobkyňa toto zámerne zneužíva na podávanie trestných oznámení voči jeho osobe a ponižovanie jeho osoby verbálnym spôsobom na verejnosti.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo (napádaným výrokom uznesenia krajského súdu) rozhodnuté (§ 424 CSP), a to za splnenia tiež podmienok jej zastúpenia a spísania dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolateľka primárne vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ v konaní došlo k výskytu niektorej z tých procesných väd, ktoré sú vymenované v takomto ustanovení [v jeho jednotlivých písmenách a) až f)]. Najvyšší súd pritom už vo svojom uznesení z 19. januára 2017 sp. zn. 3Cdo/236/2016 (uverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ďalej tiež len „Zbierka“ ako judikát R 19/2017) uzavrel, že základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 CSP, dovolací súd prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa o výskyte dovolaním tvrdenej procesnej vady v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP potom pristúpi len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Z už je tak zrejmé, že ak sa dovolaním napáda rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k namietanej procesnej vade došlo alebo nie.

10. Z rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (tu porovnaj tiež jeho uznesenie z 11. októbra 2017 sp. zn. 3Cdo/157/2017, uverejnené v Zbierke pod R 21/2018) okrem uvedeného vyššie vyplýva, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré spĺňa kritérium prípustnosti dovolania „vo veci samej“, a ktorým sa „konanie končí“ v zmysle § 420 CSP, je také, ktoré konzumuje vec samu. Jedná sa o prípady, kedy rozhodnutie o neodkladnom opatrení je iniciované a vydané ešte pred konaním vo veci samej a zároveň, na ktoré už nebude nadväzovať konanie vo veci samej. Ide teda o rozhodnutia, u ktorých sa nepredpokladá, že budú po ich vydaní dotknuté meritórnym rozhodnutím vydaným v súvisiacej veci. Rozhodnutia, ktoré nekonzumujú vec samu, sú najmä tie, ktoré sú vydané v priebehu súvisiaceho konania vo veci samej.

11. Ak aj v tentoraz posudzovanom prípade mal dovolací súd primárnu povinnosť skúmať, či napádané uznesenie odvolacieho súdu je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím, ktorým sa konanie končí; nemohol dospieť k inému záveru, než že prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je daná, nakoľko sa nejedná o takýto typ rozhodnutia odvolacieho súdu. Zo samotného znenia tých čiastkových výrokov uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré odvolací súd zmenil (vrátane dovolaním napádaného výroku IV.) totiž vyplýva, že neodkladné opatrenie trvá do právoplatného skončenia konania vo veci samej (identifikovaného tou istou spisovou značkou, pod ktorou sa vedie aj konanie o nariadenie neodkladného opatrenia), a teda ide tu len o dočasnú úpravu pomerov sporových strán na čas, kým nepríde ku konečnému rozhodnutiu vo veci (rozsudkom po vykonanom dokazovaní). Dovolaním napádané uznesenie odvolacieho súdu preto nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

12. Dovolanie v prejednávanej veci potom nie je prípustné ani podľa § 421 ods. 1 CSP (tu bez ohľadu na písmeno), a to so zreteľom k ustanoveniu § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d) CSP, ktoré prípustnosť dovolania aj z tohto dôvodu (nesprávneho právneho posúdenia veci) proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia výslovne (priamo) vylučujú.

13. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne nevyplýva z § 420 ani § 421 CSP a ani inak ju nebolo z čoho vyvodiť, napádané rozhodnutie odvolacieho súdu nie je spôsobilým predmetom

dovolacieho prieskumu. Dovolací súd preto dovolanie, procesne neprípustné ako celok, odmietol [§ 447 písm. c) CSP].

14. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.